

Tolle

750 let Augustiniánů v Čechách

1262–2012

S nadějí a radostí

Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Květen 2012, r. XVI. č. 172

„Z Boha se máme těšit, tvorů máme používat jen jako prostředků k Onomu, z něhož se máme těšit.“

(Sv. Augustin)

Květen je mariánský měsíc. Během celého měsíce si připomínáme, že Ježíš nám zanechal Marii jako maminku, která se o nás opravdu stará, i když si to kolikrát ani neuvědomujeme. Učme se z jejího „fiat“ a buďme také ochotni plnit Boží vůli svém životě, ať jako Maria na svatbě v Káně dáváme pozor na potřeby druhých, ať jako Maria jsme blízko těch, kdo trpí, jako ona byla u kříže, ať jako ona se dozvídáme s radostí o Vzkříšení a jsme podporou pro ty, kdo potřebují sílu a podporu. K zamyšlení nad Marií najdeme během tohoto měsíce několik důležitých příležitostí: při každodenní mši sv., při modlitbě růžence, při 15. mariánské pouti ve sv. Dobrotivé, anebo při vzpomínce na mariánské svátky Panny Marie Fatimské 13.5. anebo Panny Marie pomocnice křesťanů 24.5.

Naše farnost pokračuje v oslavách 750 let od příchodu augustiniánů do Čech. Je to náš jubilejní rok, rok, v němž slavíme, děkujeme a uvědomujeme si, že jsme součástí velké tradice, za kterou také chceme být vděční. Koncem tohoto měsíce anebo začátkem příštího nás čekají dvě akce velkého významu. 1. června slavíme nejen den dětí, ale i Noc kostelů, které se náš kostel už účastní už potřetí. Spolu s mládeží farnosti a augustiniánskou fraternitou jsme připravili bohatý program od 18:00 hodin do půlnoci. Loni přišlo okolo 3000 lidí a byla to opravdu preevangelizační akce, kdy jsme otevírali dveře a podávali jsme krásné svědectví křesťanského a rodinného života církve. Pán Ježíš připomínal v evangeliu, že z nás udělal rybáře lidí, které bychom měli lovit beze strachu, slovem, činem a přítomností. Noc kostelů je pro nás prostorem, kde můžeme mluvit, a to i beze slov, o tom, čím pro nás je kostel: místem modlitby a společenství, v němž je přítomen Ježíš, protože On je vždy tam, kde je společenství.

Ve stejném duchu oslavíme tento rok 2.6. farní slavnosti, už podeváté. Tento rok se chceme otevřít a být tam, kde jsou lidé. Slavíme celoodpoledním programem na Kampě, kde budeme mít program pro děti, mládež a dospělé. Napište si to už do svého diáře, abyste na to nezapomněli. Přijďte s námi sdílet život a radost. Stojí to za to!

Na konci tohoto úvodníku chci ještě poděkovat a chválit Boha i vás za všechno krásné, co se u nás uskutečnilo během dubna. Mládež připravila krásné Pašije na Velký pátek, sbor doprovázel bohoslužby a tím nám pomohl se lépe modlit. Augustiniánský týden s putovní výstavou sv. Augustina nám pomáhá se seznámit s Augustinem a čerpat z jeho poselství. Byl také krásný koncert dětí z naší školy a ze speciální školy Růžnovské... Rozloučili jsme se také s nejstarší farnicí paní Marií Kalusovou, která odešla v tichosti k Pánu a teď se za naši farnost určitě u Pána přimlouvá. Je toho tolik, proč děkovat a radovat se... Ať se nikdo nebojí a pořád děkujte!

P. Juan, OSA

Film - Popieluszko

Nastal čas postu a připravovali jsme se na Velikonoce, na prožití Ježíšova ukřižování a následného zmrtvýchvstání. Jeden z farníků si pro nás připravil veliké překvapení, které se nakonec ukázalo překvapením v pravém slova smyslu. Ale pěkně popořádku. Sešli jsme se v refektáři u promítání filmu Popieluszko. Jerzy Popieluszko byl polský kněz v době zcela nedávné, kterou si většina z nás pamatuje. A to bylo právě to překvapení, že jsme v naší zemi, v naší tehdejší společnosti - nic takového vůbec netušili, co se děje jen pár kilometrů od nás, za hranicemi s Polskem.

Ve filmu sledujeme příběh člověka-kněze, který velmi statečně bojoval s komunistickým režimem, se lží a nenávisť, který zkrátka ani neuměl žít jinak, než žít v pravdě a pravdu také kázat. ALE – také za ní trpět. Protože to se pochopitelně představitelům moci vůbec, ale vůbec nelíbilo. Jeho postavení bylo tím těžší, že se dostal mezi dělníky z varšavských továren. V prosinci 1980 byl v Polsku vyhlášen výjimečný stav a vládu v zemi převzala Vojenská rada národní záchrany. Popieluszko začal ve varšavském kostele organizovat „mše za vlast“ a různé další charitativní akce, které měly pomoci pronásledovaným v zemi. Nabádal k morálce, nevyhýbal se politickým tématům, mluvil o lidských právech, vyzýval k válce s nenávisť, bránil ideály opozičního hnutí.

Jeho heslem byl verš z Bible: **NEDEJ SE PŘEMOCI ZLEM, ALE PŘEMÁHEJ ZLO DOBREM.**

A jak to všechno s Otcem Jerzym Popieluszkem dopadlo?

Po mnohém stíhání, výsleších, věznění, prohlídkách bytu, které se neobešly i bez provokací ze strany jeho trýznitelů, jako např. schválně nastrčené rekvizity, které měly sloužit jakožto doličný materiál k důkazu o jeho nepřátelství k zemi a režimu, ho po návratu ze mše sv. v Bydhošti, před jejímž sloužením ho tajná policie obzvláště významně varovala, definitivně „odchytili“ a doslova vylhaným manévrem dostali ven z auta. Odtáhli ho do křoví...

Nastává poslední chvíle pozemského života tohoto statečného člověka, jsme svědky drastického mučení a lidského soužení, které mu jeho odpůrci způsobují. Musím říct, že jsem chvíli zaváhala, jestli jsou záběry pro mého 13letého syna vhodné, ale hned jsem tyto myšlenky odevzdala Bohu. Protože prostě, ono to tak doopravdy bylo, takto se to stalo. Takový byl, a bohužel nejen byl, život zde na zemi. Nést kříž, spolu s Ježíšem žít v pravdě a lásce, a za to i trpět. Až do konce.

Zcela věřím tomu, že to Otcí Popieluszkovi bylo naším Pánem již vráceno.

Přesto, že film dabovala naživo teprve studentka (doktorandka), odvedla naprosto profesionální práci, což přispělo k hlubokému zážitku. Děkujeme.

Polský katolický kněz Jerzy Popieluszko patří k nejznámějším postavám polského protikomunistického hnutí. Svým krajanům dodával sílu v období výjimečného stavu na počátku 80. let a na jím sloužené mše za vlast se sjížděli lidé z dalekého okolí. Jeho činnost byla trnem v oku komunistickému režimu, který nechal mladého kněze 19. října 1984 zavraždit tajnou službou. I po smrti však kněz Popieluszko zůstává v Polsku vysoce respektovanou osobností. V únoru 1997 byl církví zahájen proces jeho beatifikace (prohlášení za blahoslaveného)

Radka D.

2. rok přípravy na velké jubileum sv. Cyrila a Metoděje.

Rok biřmování.

Přinášíme texty z Katechismu katolické církve na téma biřmování.

1290 V prvních staletích se biřmování obvykle slavilo se křtem, a tak s ním tvořilo, podle slov sv. Cypriána, „dvojitou svátost“. Kromě jiných příčin, množení křtů dětí, a to v kterékoliv roční době, a vzrůst farností (venkovských), spojený s narůstáním diecézí do velkých rozměrů, nedovolovaly biskupovi, aby byl přítomen na všech křestních slavnostech. Proto se na Západě dávala přednost tomu, aby biskupovi bylo vyhrazeno dovést křest k naplnění, a tak dochází k časovému rozdělení obou svátostí. Východ naopak uchoval obě svátosti spojené, takže biřmování uděluje sám kněz, který křtí. Může to však vykonat jen „křížmem“, které posvětil biskup.

1291 Zvyk dvojího pomazání posvátným křížmem po křtu, rozšířený v římské církvi, usnadnil rozvoj západní praxe: první pomazání, udělené již knězem nově pokřtěnému hned po křestním obmytí, je doplňováno druhým pomazáním, které dělá biskup každému nově pokřtěnému na čelo. První pomazání posvátným křížmem udělované knězem zůstalo spojeno s obřadem křtu, znamená účast pokřtěného na prorockém, kněžském a královském poslání Kristově. Je-li křest udělován dospělému, zůstává při jediném pomazání po křtu: totiž biřmování.

„Nehledej spokojenost v nespokojené věci“ (Sv. Augustin)

Chudý boháč

Od poloviny tohoto měsíce náš bratr Miroslav pokračuje ve své formaci ve Španělsku, kde se bude doučovat španělštinu a připravovat se na noviciát, který bude začínat v září. Pro čtenáře Tolle Lege napsal krátké zamyšlení o tom, jak řeholník je „chudý boháč“. Budeme se za něho modlit a podporovat dál jeho povolání.

Na cestě za Kristem si připadám jako chudý boháč. Chudý z pohledu světa. Bohatý z pohledu Boha. Z pohledu světa nemám nic. Nemám peníze, schopnosti vrcholového manažera a ani nejsem celebrita se spoustou sexy holek kolem sebe. Z pohledu Boha mám velké bohatství. Bůh mě volá ke svému evangeliu, kde čtu o Boží lásce a tato láska je mým jediným a největším bohatstvím.

Prosím, naléhavě prosím, modlete se za ty, kdo se starají o povolání, za ty, kdo se připravují ke kněžství a za ty, ke komu Bůh promlouvá, protože bez Božího požehnání nemůžeme nic. Zhola nic.

Co dlužíme světu

Křesťan, jako zvlášť Bohem obdarovaný, má určité dluhy vůči světu, jak křesťanskému, tak nekřesťanskému. Co dlužíme světu? Určitě lásku. To je první přikázání mezi všemi, o tom není třeba vůbec diskutovat a každý křesťan to ví, i když zdaleka ne každý (mám na mysli například sebe) je dokáže naplnit. Ale myslím, že máme další dluh, který si zdaleka tolik neuvědomujeme – dlužíme světu radost.

Evangelium je radostná zvěst. Jak mohu šířit radostnou zvěst, pokud na mně ta radost není vidět? Jak mohu druhé přitahovat, když se životem ploužím jako nádeník, neřkuli jako přísný mravokárce s kyselou tváří, který s nevelkou chutí plní jen své povinnosti? Jak mohou lidé, kteří Krista neznají, zatoužit po něčem takovém? Jak si mohou říci: „Chtěl bych také žít tak jako tenhle člověk“?

Kristus nás přišel osvobodit a zachránit z moci zla, daroval nám život, který nám nemůže nikdo vzít. Ví to? Uvědomuji si to? Žiji z toho? – Sama si musím odpovědět, že zdaleka ne. A přitom vím, že pro mě samotnou by to byl dar – že vlastně i sobě samé tu radost dlužím – hlubokou a pokojnou radost, která pramení z naděje a vědomí, že jsem Bohem milována, ať se děje co se děje. Pokud budu s takovou radostí v srdci žít, snáze unesu i těžké chvíle, kterým se nikdo nemůže vyhnout; pak opravdu budu svým životem hlásat evangelium a tak pomohu svým bratřím získat přístup k radosti, kterou jim nikdo nebude moci vzít.

Eva

Poděkování z Keni za pomoc augustiniánskému studentu během postu

Drahý Otče a farníci,

je úžasné žít v bratrství a být spojeni v našem Pánu Ježíši Kristu.

Rád bych využil této příležitosti, kdy oslavujeme Vzkříšení našeho Pána, abych Vám vyjádřil svou vděčnost za všechno, co jste pro mě znamenali po celou dobu mých studií. Moji bratři a sestry v Kristu, děkuji Vám za všechnu Vaši pomoc, duchovní i materiální; kéž Vám vzkříšený Kristus žehná, je s Vámi a působí, aby všechna Vaše činnost nesla ovoce; kéž se z Vašich dnů stanou roky a z Vašich let staletí. Ještě jednou, požehnané Velikonoce Vám všem; Bůh Vám žehnej.

Upřímně Váš

Fr LUCIEN GUMESA, OSA. ST AUGUSTINE'S FRIARY. P.O.BOX 777, 00502 KAREN.
NAIROBI/KENYA . E-mail: jeanlgum@yahoo.fr

„Nehledej spokojenost v nespokojené věci“ (Sv. Augustin)

Potkala jsem...

Letošní velikonoční svátky jsme trávili na chalupě.

Na Bílou sobotu jsem šla přes vesnické autobusové nádraží s dvěma kbelíky květin, kterými jsem chtěla vyzdobit kostel. Místní vzrostlejší holky právě devastovaly čekárnu autobusu tím, že skákaly po střeše a propichovaly ji železnými tyčemi. Na kolemjdoucí povykovaly, protože jim bylo jasné, že za nimi nikdo nepoleze (aby je případně napomenul) a z nadávek dospělých si nic nedělaly. Množství kytek je ale zaujalo.

„Kam to nesete, paní?“ řvaly z plných hrdel.

„Pojďte se mnou a uvidíte“. Tři dívky seskákaly a dohonily mě: „Tak my jdem“.

„A máte nějaké hadry a košťata?“ ptám se.

Vykulily oči. „Ne, na co?“

„Na uklízení“, a tvářím se zřejmě dostatečně tajemně, že je ani vyhlídka na nějaký úklid neodradí.

Když jsme se blížily ke kostelu, viditelně znejistěly. „Snad nejdeme do kostela?“

„Samozřejmě, jdeme tam uklidit a udělat výzdobu, protože jsou Velikonoce.“

„My jsme tam ale nikdy nebyly“, pípají.

„Vy se bojíte?“ ptám se.

„A to tam můžeme?“ sondují a asi na poslední chvíli doufají, že je tam nepustím.

Odemykám a samozřejmě se spletu při odkódování a začně houkat siréna. To je zaujme natolik, že při dalším úspěšném pokusu už nakukují zvědavě dovnitř. Tvářím se docela samozřejmě, že přišly udělat pořádek, rozdám jim potřeby na uklízení, potom nanosíme vodu od studny, aranžujeme vázy a protože holky objeví malinké vázičky, utíkají iniciativně natrhat ještě plno fialek, které rostou u kostela.

Když je všechno hotové, ani se nemohou dost vynadávat, jakou krásu v kostele vytvořily. Veronika se ptá: „A k čemu je to všechno dobré?“

Ukážu jí její jmenovkyni na obraze křížové cesty a něco málo jim povídám o smyslu křesťanských Velikonoc. Šárka říká: „Všimla jsem si támhle jedné knížky a na ní je napsáno: „Umřel za nás na kříži. To jako ten Ježíš?“ Říkám, že ano. „A za mne taky?“ „I za tebe“, potvrzuji. Holky zmlknou. Asi si tuto informaci přetřásají v hlavě.

Odcházíme, já při odchodu klekám a periferním viděním zpozoruji, že všechny holky také.

Při loučení jim děkuji a říkám, že se mohou přijít zítra podívat, až bude otevřeno a bude mše. Katka za chvíli prý ale odjíždí k tetě a Veronika vyhrkne: „To by mi naše babička dala!“ A Adéla se přidá: „A naše babička mi jednou řekla, když nám ve škole řekli, že tam může být náboženství, že jen přes její mrtvolu! Nesmí se dozvědět, že jsem tu byla!“

E.B.

Jarní vycházka do Posázaví aneb putování za kandíkem

Na sobotu 14.dubna pro nás Ivan naplánoval další farní výlet, tentokrát do Posázaví, ale bohužel se ho nemohl zúčastnit.

I přes velmi pěkné počasí nás dorazilo do Braníka v určenou dobu jen šest farníků-výletníků. České dráhy nás trochu pozlobily; kvůli výluce na trati jsme se museli přepravit náhradním autobusem do Vraného nad Vltavou a odtud jsme pokračovali už romantičtější způsobem, tj. vláčkem, do stanice Petrov u Prahy. Odtud jsme se vydali po zelené značce pěšky po mostě přes řeku Sázavu do Pikovic a Hradiš'ka pod Medníkem.

Posázaví je líbezný kraj, proto si ho oblíbilo tolik Pražáků a postavilo si tam chaty. Cestou jsme si povídali a přitom se kochali svěží jarní přírodou. A tak se stalo, že jsme někde přehlédli modrou značku, která nás měla zavést k další zelené, vedoucí přímo na nejstarší naučnou stezku Medník, do národní přírodní památky s habry a buky a především ke kvetoucímu „kandíku psímu zubu“. Tato vzácná liliovitá rostlinka s růžovými květy prý dostala svůj nevšední název podle tvaru zubovitě rozdělené cibulky, která připomíná psí zub. Kvete jenom krátce, na přelomu března a dubna. My jsme ji bohužel viděli jen na obrázku na informační tabuli u zámku

„Nehledej spokojenost v nespokojené věci“ (Sv. Augustin)

v Hradištku. Zámek není volně přístupný, slouží pro účely obecního úřadu a místní knihovny, je v něm i obřadní síň s cennými freskami. Přiléhá k němu barokní zahrada, která je obklopená ohradní zdí s výklenkovými kapličkami křížové cesty, z nichž se však zachovala pouze jediná. Obešli jsme zámek a pokračovali k rybníku s alejí, která je také zapsanou kulturní památkou, ale po modré značce ani stopa. Tak jsme se vydali jinou cestou zpátky do Pikovic. Cestou jsme míjeli památník obětem vězňů z pracovního koncentračního tábora v Hradištku (pro Francouze, Belgičany, Rusy a Poláky), kteří tam za Protektorátu budovali úkryt pro tzv. Štěchovický archiv.

Po občerstvení na zahrádce místní restaurace jsme se vydali na vlak do nedalekého Petrova. Celý den příjemně svítilo sluníčko a provázal nás zpěv ptactva. Určitě bychom se měli do těch míst ještě někdy vrátit. K Medníku se dá jít i podél řeky tzv. Posázavskou stezkou. Co třeba příští jaro, až zase pokvete kandík?

Zdenka

Poznáváme sv. Augustina

www.svatyaugustin.cz

Církev svatého Augustina

Slovo církev pochází z řeckého slova *kyriaké*, popřípadě z *kyriakon* (Páně) a nejstarší starozákonní hebrejský výraz odpovídající slovu církev je *gahál*, do řečtiny přeložené jako nám známé *ekklésia*. Slovo *gahál*, nebo také *kahál* znamená ve Staré smlouvě „shromáždění“, ale řecký ekvivalent *ekklésia* může znamenat zcela světské shromáždění nebo také například (myšleno v politickém smyslu) „hromadu“. Svatý Augustin ovšem vnímal církev především jako společenství Božího lidu, který se snaží žít podle Kristova příkladu zaznamenaném v jednotlivých evangeliích. Velmi si oblíbil a často citoval úryvek apoštola Pavla z listu bratřím do Efezu (4, 4-6), říkající ve zkratce: „*Jeden je Bůh, jeden je Kristus, jedna je církev*“ a miloval jí tak vroucně především proto, že církev nevnímal jako *vlastnictví věřících lidí*, nýbrž samotného Boha a Krista.

Marcel.

Noc kostelů 2012 je:

- pozváním všech lidí dobré vůle ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů,
- projevem kreativity a důvěry v život u lidí, kteří chrámy stavěli a zdobili, ale i u těch, kteří je dnes obývají a chtějí se podělit o svou víru, o svůj život a svoje osobní obdarování a dovednosti,
- nabídkou zakotvené křesťanské spirituality, modlitby a služby potřebným,
- znamením živé spolupráce křesťanských církví (ekumenismus), která zaceluje rány vzniklé v minulých staletích.

Program činnosti v kostele sv. Tomáše

17:50 18:00 Zvonění	19:15 23:00 Augustiniáni v ČR: 750 let ve službě evangelia
18:00 19:00 Soutěž pro děti	20:00 20:40 Svatotomášský sbor. Koncert
18:00 23:30 Výstava liturgických předmětů	20:45 22:00 Čtení na pokračování
18:30 18:50 Modlitba nešpor	21:00 21:45 Komorní koncert violoncellisty
18:30 24:00 Buď světlem	23:45 24:00 Kompletář a požehnání
19:00 22:30 Zákulisí kláštera sv. Tomáše	18:00 00:00 Kavárna v kryptě
19:00 23:00 Chceš, aby se někdo za tebe a s tebou modlil?	18:00 24:00 Výstavy
19:00 22:00 Kostel: místo setkání	Více informací najdete na www.nockostelu.cz
19:00 22:00 Kostelní výroba	

„Nehledej spokojenost v nespokojené věci“ (Sv. Augustin)

Víš, že...?

- * Celý květen budou po mši sv. ve 12:15 hod **májové pobožnosti a litanie** k uctění Matky Boží Panny Marie.
- * V úterý 15.5. vychází v **Katolickém týdeníku** příloha o augustiniánech a našem životě ve farnosti, společenství a škole. Nenechte si ujít!
- * 16. května je svátek **sv. Jana z Nepomuku**. Ve 20:00 hodin jsou zpívány nešpory v kostele. Potom bude průvod na Karlově mostě k soše sv. Jana Nepomuckého, kde zpíváme litanie!
- * V pátek 18.5. jsme všichni pozváni na pracovní **brigádu do kláštera ve sv. Dobrotivé**. Sraz ve 13:00 před klášterem. Zpět budeme okolo 18 hodin.
- * V neděli 20. května budeme společně slavit svátek **SVATÉ RITY z CASCIE**. Mše svatá bude v 9:30 a při ní budou posvěceny růže sv. Rity.
- * Od 25.5. do 27.5. organizujeme spolu s farností sv. Vojtěcha (u Národního divadla) pouť do Polska do poutních míst Licheň a Częstochowa.
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz
- * Náš kostelník pan František Futera měl operace. Během jeho nepřítomnosti bude ho zastupovat pí. Miluše Šnajdarová

V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci:

Terezie Trefná 1.; Zdeněk Křenek 2.; Marcel Černý 4.; Terezie Olivová 4.; P. Antonio Rivas, OSA, 6.; P. William Faix, OSA 8.; Jakub Korčák 8.; Irena Malinská 9.; Kateřina Futrová 10.; Marie Šárová 11.; Lenka Olivová 12.; Alžběta Korčáková 14.; Ondřej Černý 16.; Eva Brčáková 16.; František Strnadel 19.; Emilie Petřů 19.; Dagmar Urbanová 23.; Ferdinand Uberall 24.; Jana Hovorková 30.; Milena Menšíková 30.; Maria Trefná 31.

Dobrou chuť

Čokoládová bábovka

Objevila a vyzkoušela jsem pro Vás zase jeden báječný recept, je to trochu slavnostnější bábovka.

Na těsto budeme potřebovat: 12 dkg tuku, 18 dkg cukru, vanilkový cukr, 4 vejce, 25 dkg polohrubé mouky, ½ prdopeče, 1 tabulku čokolády na vaření a 1 hrnek mléka.

Žloutky ušleháme s cukry a tukem do pěny, postupně přidáváme mouku s práškem a mléko, vmícháme rozstrouhanou čokoládu (strouháme na hrubém struhadle, je lepší ji mít před tím v lednici, jde to lépe) a nakonec sníh ze 4 bílků.

Pečeme ve vymazané a hrubou moukou vysypané formě.

Dobrou chuť

Hanka

Výtvarný seminář u sv. Tomáše, pondělí 2. července – sobota 7. července 2012

6 dní od 9:30 do 16:30 (hodinová přestávka na oběd).

Maximální počet účastníků: 10.

Seminář vede Fr. Richard G. Cannuli, OSA

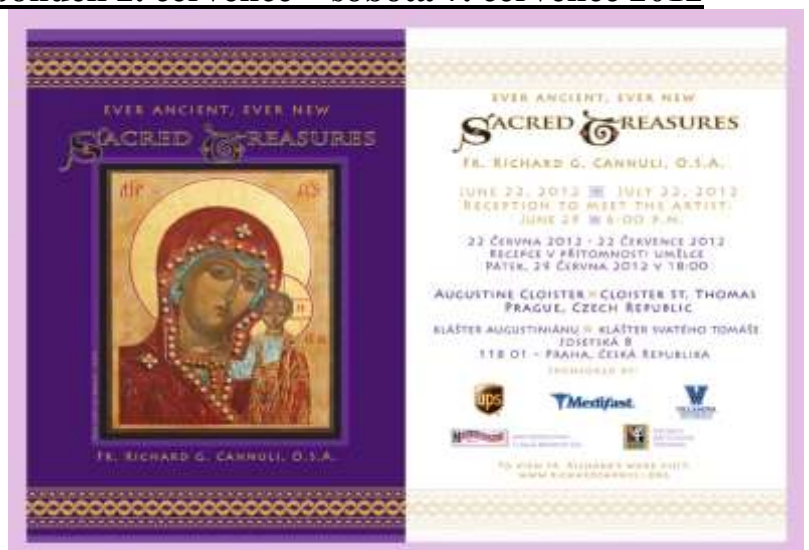
Náplní semináře je malba ikony sv. Augustina z Hippo, 11x9 palců (cca 23x28 cm). Malba bude provedena podle byzantské ruské tradice – desková malba vaječnou temperou, vykládaná 22karátovým plátkovým zlatem. Materiál bude zajištěn.

Seminář poskytne účastníkům také čas k reflexi nad spiritualitou „ikon“ ve smyslu jejího místa v církvi a symbolismu, který je používán při její tvorbě. Účastníci semináře si odnesou dokončenou ikonu.

Cena semináře je 420.00 USD.

Důležité: **NENÍ ZAPOTŘEBÍ ŽÁDNÝ UMĚLECKÝ TALENT**, jen vlastní úsilí a touha.

Přihlášky: osaprag@augustiniani.cz

„Nehledej spokojenost v nespokojené věci“ (Sv. Augustin)

Nenechte si ujít!

KOSTEL
A KLÁŠTER
SV. VÁCLAVA

AUGUSTINIÁNI
V BĚLÉ POD BEZDĚZEM

Jan Nepomuk Jiříš

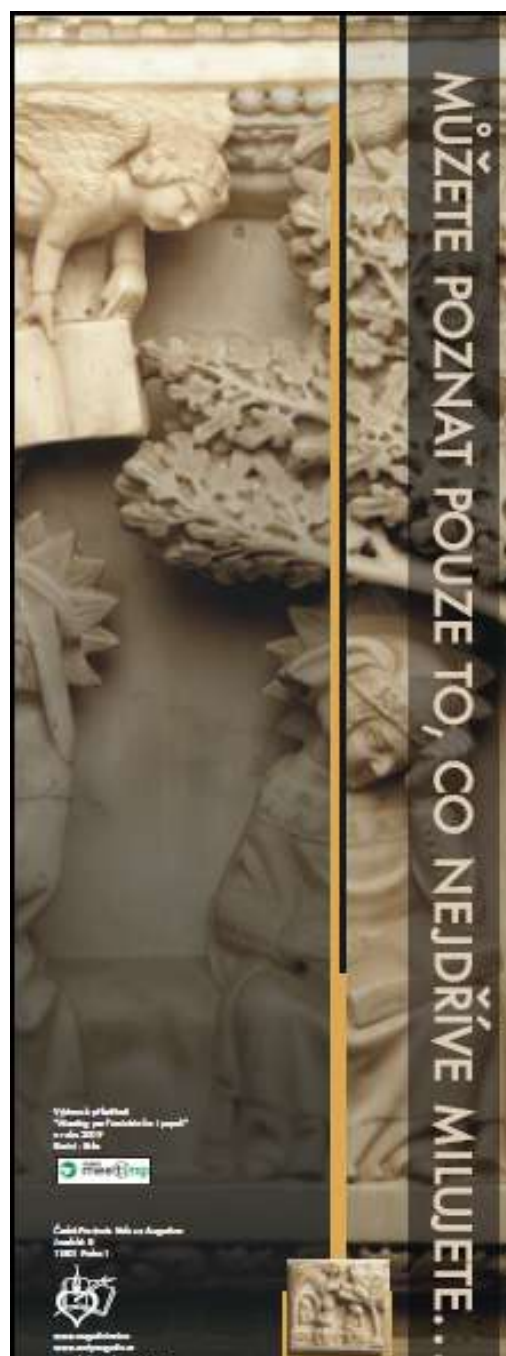
Kniha je k dispozici na vrátnice kláštera

750 let Augustiniánů v Čechách

1262–2012

S nadějí a radostí

Výstava:

„Sv. Augustin a Augustiniáni v Čechách“

Klášter sv. Tomáše

23.4.-2.6.2012

Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

„Nehledej spokojenost v nespokojené věci“ (Sv. Augustin)

XV. POUŤ DO SV. DOBROTIVÉ

„*At' se mi stane podle tvého slova.*“ (Lk 1,38)

Sobota, 19. května 2012

Podle nejstarších dochovaných zpráv v roce 1262 pán z Valdeku, který byl zbožným křesťanem a choval hlubokou úctu k Matce Boží, přemýšlel, jaký dar by jí mohl věnovat. Jak uvádí kronikář, jedné noci byl vzburzen ze snů a přenesen na zalesněné místo v předvečer slavnosti Zvěstování Páně, 24. března. Tam uslyšel slova:

„*Oldřichu, toto je vůle mého Syna a vůle moje, abys na tomto místě, které vidíš, co nejdříve postavil klášter pro mé služebníky k jeho počtě a v mém jménu. Můj Syn ochotně přijme tento velkodušný dar pro své služebníky...*“

Program pouti

08:30 Odjezd z Prahy

10:00 Začátek pouti v obci Olešná

12:00 Příchod do kláštera

14:00 Poutní mše svatá

Od 15:00 Kulturní a zábavný program pro všechny

Prohlídka kostela a kláštera s výkladem

Výstava - historie kostela a kláštera

21:00 Ohňostrož

9. Farní slavnosti kostela sv. Tomáše a školy sv. Augustina

Park Kampa

Sobota 2.6.2012. **Od 13:00 do 22:00 hodin**

„Sdílíme život!“

Koncert duchovní hudby Svatotomášského sboru

Divadelní představení: „Miriam“

Klaun Roberto s programem pro děti a rodinu

Historické tance a ukázka tanců z celého světa

Dílny: Za tajemstvím kláštera (

Společné hry pro prarodiče

Program pro děti: soutěž v malování, tanec, hry, marionety, piňata

Program pro rodiny: soutěže, hry, hudba, tanec, petanque

Výstava prací dětí ze školy sv. Augustina

Občerstvení

TÁBOR 2012

„Hledáme bratry Bonifáce a Benedikta!“ . Víš, kde jsou?

Zaječov 15. – 24. července 2012

Věk: 9 – 16 let

My augustiniáni věříme, že být člověkem a křesťanem je otázkou víry, radosti, svobody, nepoddajnosti a osobnosti. Proto pracujeme s dětmi a mládeží a organizujeme pro ně různé aktivity, a mezi nimi i dětský tábor v létě.

A co žádáme od tábora?

Chceme naplnit náš volný čas přáteli, konverzacemi, které nás naplňují, úsměvem, který vyjadřuje radost, a setkáními, která nás učí dialogu a pokoji.

Proto nabídneme:

Sporty, noční hry a táboráky, dobrodružné dny a výlet, dílny, zamyšlení ...

Můžeš si to užít v křesťanském a augustiniánském prostředí, ve kterém budeme mít i chvíle pro setkání ve skupinkách, budeme slavit mši sv., modlit se spolu a především bavit se.

PŘIHLÁŠKY: Do 1. června. Přihláška se posílá na e-mail: osaprag@augustiniani.cz.

„Radujte se v Pánu, opakují, radujte se!“

Mezinárodní setkání mládeže slovanských národů ve sv. Dobrotivé 30.7-3.8.

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2012

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

„Nehledej spokojenost v nespokojené věci“ (Sv. Augustin)